

Насилието срещу деца в Европейския съюз

В този доклад на Европейския парламент, който излага разпространението и многостранния характер на насилието спрямо деца от Европа, общото предположение, че насилието е по-голям проблем за развиващите се страни, е разобличено. В действителност Европейският парламент заключава от кръстосани регионални консултации между Европа и Централна Азия, че "децата в Европа са толкова уязвими на насилие, колкото и във всеки друг регион" (стр.7). Да разсеем мита, че насилието може да се случи само в бедните общности, е част от дневния ред на настоящия доклад. Разпознаването на непровереното насилие спрямо деца е съществена стъпка към окончателното му ликвидиране.

В същото време този доклад признава много реалните връзки между бедността и насилието спрямо деца. Статистики, споделени от Европейската Горещата линия за Деца, показват рязко увеличение на броя на обажданията, получени от началото на икономическата криза през 2008г.. Няколко неправителствени организации съобщават, че мерките за икономии, въведени след финансовата криза, също са повлияли на насилието спрямо деца. Съвпадението на съкращения на основни услуги с по-голям финансов натиск върху семейното положение, довел до по-високи нива на насилие спрямо деца в Европа.

Из Европа има най-малко две направления в системата за закрила на детето: едното официално, а другото неофициално. Международно-ратифицирани конвенции за разпознаване на правата на децата съставляват официалния елемент на системата докато отношенията, ценностите и нормите на обществото оформят неформалния елемент. Това, което става ясно от доклада е, че синтезът на тези две направления е предпоставка за прекратяване на насилието към деца в ЕС. Политическата цел за прекратяване на насилието срещу деца е подкрепена от двете социално-икономически и морални императиви. Екстраполирайки глобални статистически данни, този доклад е изчислил, че всяка година изненадващо много, а именно 18 милиона деца в Европа страдат от сексуално насилие. Това се изразява в приблизително 1 от 5 европейски деца, които изпитват сексуално насилие, а в 70-85% от случаите, жертвата познава извършителя. До 44 милиона деца страдат от физическо насилие и 55 милиона страдат от психически тормоз. Приблизително 850 деца умират в резултат на насилие всяка година в Европа.

На човешкото ниво последиците от насилие са може би неизчислими. Освен това доказателства сочат, че натоварванията, свързани с насилие в детството могат да бъдат толкова остри, че да доведат до увреждане на мозъка, когнитивни нарушения в развитието, поведенчески и социални трудности. В дългосрочен план за живеещите с насилие в детството обикновено означава намалена икономическа продуктивност. Това може да се заключи жертвите в бедност и по този начин насилието в детството често оставя хората в неравностойно положение през целия живот. Бидейки свидетели на домашно насилие, би могло да бъде също толкова вредно за децата, че те да са обект на

това сами. Израсналият в среди, където насилието се възприема като "нормално", носи набор от негативни физически, социални и психологически ефекти. При най-бедните вербално малтретирани деца обикновено се проявява двоен удар предвид, че тези деца са склонни да бъдат по-нуждаещи се от себеизразяване.

Изследванията показват, че децата, жертви на насилие са също по-склонни да прибягват до насилие, отколкото техните не-малтретираните връстници. Това означава, че така наречените "транс предавания през поколенията" на насилие (или "цикли" на насилие) се установят по-лесно в общности, където някои форми на насилие са социално приети. Именно поради тази причина Европейският парламент настоява, че да се наказват отделни извършители е абсолютно критично, но само по себе си това няма да бъде достатъчно, за да се предотврати насилието срещу деца. Европейските правителства трябва да гарантират адекватно прилагане на законодателството, така че насилниците на деца не остават безнаказани. Освен това на първо място трябва да се правят по-големи усилия, за да се отговори на основните икономически, социални и културни условия, които позволяват на насилие спрямо деца, за да се появи.

Определени групи от деца (например малцинствени групи, хора с увреждания и такива в неравностойно икономическо положение) са по-уязвими към насилие. По същия начин има някои институции, (например домове и центрове за задържане), в която рисковете от малтретиране, са по-високи. По този начин правителствата трябва да гарантират, че по-уязвимите деца получават необходимата степен на защита. Прозрачността и отчетността са от съществено значение за премахване на насилието над деца в Европа. Европейските правни рамки са вече налице: това, което се изисква е нова политическа воля и разпределението на достатъчно ресурси за реакция.

Изготвен от Кейти Жавано за Хъб за закрила на детето за Югоизточна Европа, юли 2016

Източник: „Насилие спрямо деца в ЕС: Текущо състояние (2014 г.), Европейската парламентарна служба за проучвания